

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
GIOVANNIJA PITRUZZELLE,
predstavljeni 14. julija 2022¹

Združeni zadevi C-439/20 P in C-441/20 P

Evropska komisija
proti
Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd (C-439/20 P)
in
Svet Evropske unije
proti
Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd.
(C-441/20 P)

„Pritožba – Damping – Subvencije – Uvoz fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (celic) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske – Uredba (EU) 2016/1036 – Člen 8(1), (9) in (10) ter člen 10(5) – Uredba (EU) 2016/1037 – Člen 13(1), (9) in (10) ter člen 16(5) – Kršitev zaveze – Učinek umika sprejetja zaveze – Izvedbeni uredbi (EU) št. 1238/2013 in 1239/2013 – Dopustnost ugovora nezakonitosti – Izvedbena uredba (EU) 2016/2146 – Razveljavitev računov na podlagi zaveze“

1. Ali se, potem ko je Komisija umaknila sprejetje zaveze zaradi kršitve te zaveze s strani proizvajalca izvoznika, ki jo je prevzel, že uvedene dokončne protidampinške in izravnalne dajatve uporabljajo za uvoz na podlagi kršene zaveze, izveden od uvedbe teh dajatev, ali samo za uvoz, izveden po umiku zaveze? Ali sme v teh okoliščinah Komisija razveljaviti račune za uvoz na podlagi kršene zaveze in nacionalnim organom odrediti pobiranje dokončnih dajatev za ta uvoz?

2. To sta v bistvu glavni vprašanji, ki se zastavljata v teh združenih zadevah, ki se nanašata na pritožbi, ki sta ju vložila Evropska komisija, v zadevi C-439/20, in Svet Evropske unije, v zadevi C-441/20 P² (v nadaljevanju skupaj: instituciji), v katerih instituciji predlagata razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 8. julija 2020, Jiangsu Seraphim Solar System/Komisija (T-110/17, EU:T:2020:315, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je bilo ugodeno tožbi, ki jo je vložila družba Jiangsu Seraphim Solar System Co Ltd (v nadaljevanju: Jiangsu), ki je predlagala delno razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe (EU) 2016/2146³ (v nadaljevanju: sporna uredba) v delu, ki se je nanašal na to družbo.

¹ Jezik izvirmika: italijanščina.

² Obravnavani zadevi sta bili združeni s sklepom predsednika Sodišča z dne 7. januarja 2021.

³ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/2146 z dne 7. decembra 2016 o umiku sprejetja zaveze dveh proizvajalcev izvoznikov v okviru Izvedbenega sklepa 2013/707/EU o potrditvi sprejetja zaveze, ponujene v okviru protidampinškega in protisubvencijskega postopka v zvezi z uvozom fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani, za obdobje uporabe dokončnih ukrepov (UL 2016, L 333, str. 4).

I. Pravni okvir

3. Na datum sporne uredbe je Unija sprejemala protidampinške ukrepe v skladu z Uredbo (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije⁴ (v nadaljevanju: osnovna protidampinška uredba).

4. Člen 8 te uredbe, naslovljen „Zaveze“, je v odstavkih 1, 9 in 10 določal:

„1. Kadar je iz začasne pozitivne ugotovitve razviden obstoj dumpinga in škode, lahko Komisija v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 15(2) sprejme zadovoljive ponudbe prostovoljnih zavez izvoznika, da bo popravil svoje cene ali prenehal izvažati po dampinških cenah, ali je škodljivi učinek dumpinga s tem odpravljen.

Začasne dajatve, ki jih je uvedla Komisija v skladu s členom 7(1), oziroma dokončne dajatve, uvedene v skladu s členom 9(4), se v takem primeru in dokler veljajo take zaveze ne uporabljajo pri uvozu takih izdelkov, ki jih proizvajajo podjetja, navedena v sklepu Komisije o sprejetju zavez in njenih naknadnih spremembah. [...]

9. V primeru, da katera koli stranka krši ali umakne zavezo, ali v primeru, da Komisija prekliče sprejetje zaveze, se sprejetje zaveze prekliče bodisi s sklepom Komisije bodisi z uredbo Komisije, kot je primerno, in se avtomatično uporablja začasna dajatev, ki jo Komisija uvede v skladu s členom 7, ali dokončna dajatev, uvedena v skladu s členom 9(4), pod pogojem, da je imel zadevni izvoznik možnost predložiti pripombe, razen kadar ta izvoznik zavezo umakne. [...]

10. Začasna dajatev se lahko uvede v skladu s členom 7 na podlagi najboljših razpoložljivih informacij, kadar obstaja razlog za domnevo, da se zaveza krši, ali ob kršitvi ali umiku zaveze, kadar preiskava, ki je privedla do zaveze, še ni zaključena.“

5. V členu 10 iste uredbe, naslovljenem „Retroaktivnost“, je v odstavku 5 določeno:

„V primerih kršitve ali umika zaveze se lahko obračunajo dokončne dajatve za blago, ki vstopa v prosti promet ne več kot 90 dni pred uporabo začasnih ukrepov, pod pogojem, da je bil ta uvoz registriran v skladu s členom 14(5), in da se nobeno tako retroaktivno ocenjevanje ne bo nanašalo na uvoz, ki je vstopil pred kršitvijo ali umikom zaveze.“

6. Na datum sprejetja sporne uredbe je Unija protidampinške ukrepe sprejemala v skladu z Uredbo (EU) 2016/1037 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije⁵ (v nadaljevanju: osnovna protisubvencijska uredba).

⁴ UL 2016, L 176, str. 21.

⁵ UL 2016, L 176, str. 55.

7. Osnovna protisubvencijska uredba vsebuje določbe o zavezah in retroaktivnosti, katerih besedilo je v bistvu enako ustreznim določbam osnovne protidampinške uredbe. Tako zlasti člen 13(1), prvi in drugi pododstavek, (9) in (10) ter člen 16(5) osnovne protisubvencijske uredbe v bistvu ustrezata členu 8(1), prvi in drugi pododstavek, (9) in (10) ter členu 10(5) osnovne protidampinške uredbe (v nadaljevanju navedeni uredbi skupaj: osnovni uredbi)⁶.

II. Dejansko stanje in sporna uredba

8. Jiangsu je družba, ki na Kitajskem proizvaja fotonapetostne module iz kristalnega silicija in jih izvaža v Evropsko unijo.

9. Potem ko je Komisija uvedla začasno protidampinško dajatev na uvoz fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (to je celic in rezin) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani (v nadaljevanju: zadevni izdelki)⁷, je s Sklepom 2013/423/EU z dne 2. avgusta 2013⁸ sprejela cenovno zavezo (v nadaljevanju: zaveza), ki jo je kitajska gospodarska zbornica ponudila za uvoz in izvoz strojev in elektronskih izdelkov, med drugim v imenu družbe Jiangsu.

10. Svet je 2. decembra 2013 sprejel Izvedbeno uredbo (EU) št. 1238/2013⁹, s katero je bila na uvoz zadevnih izdelkov uvedena dokončna protidampinška dajatev. Istega dne je Svet sprejel Izvedbeno uredbo (EU) št. 1239/2013¹⁰, s katero je bila na uvoz teh izdelkov uvedena dokončna izravnalna dajatev.

11. Člen 3(2)(b) Izvedbene uredbe št. 1238/2013 in člen 2(2)(b) Izvedbene uredbe št. 1239/2013 z enakim besedilom določata:

„2. Carinski dolg nastane v trenutku sprejema deklaracije za sprostitev v prosti promet:

[...]

b) ko Komisija umakne svoje sprejetje zaveze na podlagi [osnovne uredbe]¹¹ v uredbi ali sklepu, ki velja za določene transakcije, ter razglasi zadevne račune na podlagi zaveze za neveljavne.“

⁶ Poleg tega so upoštevne določbe osnovnih uredb v bistvu enake določbam iz Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 2009, L 343, str. 51, in popravek v UL 2016, L 44, str. 20), ki se uporablja na datum uvedbe zadevnih protidampinških dajatev, in Uredbe Sveta (ES) št. 597/2009 z dne 11. junija 2009 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 2009, L 188, str. 93), ki se uporablja na datum uvedbe zadevnih izravnalnih dajatev. Zato se bo obravnava teh pritožb, enako kot v izpodbijani sodbi, sklicevala na osnovni uredbi, razen če uredbi št. 1225/2009 in 597/2009 ne odstopata ali če tako zahteva kontekst.

⁷ Glej sklice v točki 2 izpodbijane sodbe.

⁸ Sklep 2013/423/EU z dne 2. avgusta 2013 o sprejetju zaveze, ponujene v okviru protidampinškega postopka v zvezi z uvozom fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic in rezin) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani (UL 2013, L 209, str. 26).

⁹ Izvedbena uredba (EU) št. 1238/2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve na uvoz fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani (UL 2013, L 325, str. 1).

¹⁰ Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 1239/2013 o uvedbi dokončne izravnalne dajatve na uvoz fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani (UL 2013, L 325, str. 66).

¹¹ Glej opombo 6 zgoraj.

12. Komisija je z Izvedbenim sklepom 2013/707/EU z dne 4. decembra 2013¹² potrdila sprejetje zaveze, ki so jo ponudili kitajski proizvajalci izvozniki.

13. V skladu s členom 3(1) Izvedbene uredbe št. 1238/2013 in členom 2(1) Izvedbene uredbe št. 1239/2013 je uvoz, ki je predmet zaveze in spada pod Izvedbeni sklep 2013/707, oproščen protidampinskih in izravnalnih dajatev, ki jih določata navedeni uredbi.

14. Ker je Komisija nato ugotovila, da je družba Jiangsu kršila zavezo, je sprejela sporno uredbo. V členu 1 navedene uredbe je Komisija umaknila sprejetje zaveze med drugim za družbo Jiangsu. V členu 2 iste uredbe je Komisija v odstavku 1 račune na podlagi zaveze, našteje v Prilogi 1 k isti uredbi, razglasila za neveljavne, v odstavku 2 pa je sklenila, da se poberejo „[p]rotidampinske in izravnalne dajatve, dolgovane ob sprejetju carinske deklaracije za sprostitev v prosti promet v skladu s členom 3(2)(b) [...] uredbe [...] št. 1238/2013 in členom 2(2)(b) [...] uredbe [...] št. 1239/2013“.

III. Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

15. Družba Jiangsu je z aktom, vloženim v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 18. februarja 2017, vložila predlog za razglasitev ničnosti člena 2 sporne uredbe. Predlog je temeljil na edinem tožbenem razlogu v zvezi s kršitvijo več določb osnovnih uredb, ki temelji na ugovoru nezakonitosti, uveljavljanem na podlagi člena 277 PDEU zoper člen 3(2)(b) Uredbe št. 1238/2013 in člen 2(2)(b) Uredbe št. 1239/2013.

16. Splošno sodišče je v izpodbijani sodbi v točkah od 28 do 64 najprej zavrnilo ugovore Komisije, ki jo je podprl Svet, glede dopustnosti tožbe in glede dopustnosti ugovora nezakonitosti.

17. Nato je Splošno sodišče v točkah od 65 do 160 izpodbijane sodbe vsebinsko ugodilo edinemu tožbenemu razlogu in ugovoru nezakonitosti družbe Jiangsu ter razglasilo ničnost člena 2 sporne uredbe v delu, ki se je nanašal na družbo Jiangsu.

IV. Predlogi strank

18. Komisija v svoji pritožbi v zadevi C-439/20 P ob podpori Sveta Sodišču predlaga, naj razveljavi izpodbijano sodbo, tožbo na prvi stopnji razglasi za nedopustno ali, podredno, tožbo na prvi stopnji zavrne in družbi Jiangsu Seraphim naloži plačilo stroškov.

19. Svet v svoji pritožbi v zadevi C-441/20 P ob podpori Komisije Sodišču predlaga, naj razveljavi izpodbijano sodbo, zavrne tožbo na prvi stopnji in družbi Jiangsu Seraphim naloži plačilo stroškov ali, podredno, vrne zadevo Splošnemu sodišču v ponovno odločanje ter pridrži odločitev o stroških na prvi stopnji in v pritožbenem postopku.

20. Družba Jiangsu Sodišču predlaga, naj pritožbi zavrne ter Komisiji in Svetu naloži plačilo stroškov.

¹² Izvedbeni sklep 2013/707/EU z dne 4. decembra 2013 o potrditvi sprejetja zaveze, ponujene v okviru protidampinskega in protisubvencijskega postopka v zvezi z uvozom fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani, za obdobje uporabe dokončnih ukrepov (UL 2013, L 325, str. 214).

V. Analiza pritožb

21. Komisija v utemeljitev pritožbe v zadevi C-439/20 P navaja štiri pritožbene razloge. Ti razlogi večinoma sovpadajo z dvema pritožbenima razlogoma, ki jih navaja Svet v utemeljitev pritožbe v zadevi C-441/20. Zato je treba pritožbi obravnavati skupaj.

A. Prva pritožbena razloga glede dopustnosti

22. S prvima pritožbenima razlogoma instituciji trdita, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo pri analizi dopustnosti tožbe družbe Jiangsu (prvi del) ter pri analizi dopustnosti in upoštevnosti ugovora nezakonitosti, ki ga uveljavlja ta družba (drugi del).

1. Prvi del pritožbenih razlogov o procesnem upravičenju in pravnem interesu družbe Jiangsu

23. V prvem delu pritožbenih razlogov instituciji ugovarjata analizi Splošnega sodišča glede procesnega upravičenja in pravnega interesa družbe Jiangsu v zvezi z izpodbijano določbo sporne uredbe, in sicer njenim členom 2.

a) Neposredno nanašanje

24. Instituciji Splošnemu sodišču očitata zlasti, da je v točkah 37, 38, 44 in 45 izpodbijane sodbe večkrat napačno uporabilo pravo s tem, da je menilo, da se v skladu s členom 263, četrti odstavek, PDEU izpodbijana določba sporne uredbe neposredno nanaša na družbo Jiangsu. Instituciji poudarjata, da carinskih deklaracij v zvezi z izdelki, za katere so bili računi z navedeno uredbo razveljavljeni, ni izdelala družba Jiangsu kot proizvajalec izvoznik, ampak povezana družba uvoznica Seraphim Solar System GmbH. Zato naj bi bila zadnjenavedena družba, in ne družba Jiangsu, dolžnica protidampinških in izravnalnih dajatev, ki jih je treba plačati zaradi razveljavitve računov, ki jih je izdala družba Jiangsu. Z nastankom tega carinskega dolga naj bi se spremenil pravni položaj, ki izhaja iz člena 2 sporne uredbe. Iz tega naj bi sledilo, da se pravni položaj družbe Jiangsu kot proizvajalca izvoznika ni spremenil s členom 2 sporne uredbe in se torej ne nanaša neposredno nanjo v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU.

25. V zvezi s tem iz ustaljene sodne prakse izhaja, da pogoj iz člena 263, četrti odstavek, PDEU, po katerem se mora ukrep, zoper katerega je vložena tožba, na fizično ali pravno osebo neposredno nanašati, zahteva kumulativno izpolnitev dveh pogojev, in sicer, da sporni ukrep po eni strani neposredno učinkuje na pravi položaj te osebe in da po drugi strani naslovníkom tega ukrepa, zadolženim za njegovo izvedbo, ne dopušča nobene diskrecijske pravice, saj je ta izvedba samodejna in temelji izključno na ureditvi Unije brez uporabe drugih vmesnih pravil.¹³

26. V obravnavani zadevi je družba Jiangsu izpodbijala člen 2 sporne uredbe v celoti. Kot izhaja iz točke 14 zgoraj in kot je ugotovilo Splošno sodišče v točki 44 izpodbijane sodbe, je Komisija s to določbo v odstavku 1 med drugim razveljavila račune, ki jih je izdala družba Jiangsu na podlagi zavez, ki jih je sprejela v zvezi z nekaterimi posamičnimi transakcijami, v odstavku 2 pa je odredila, da je treba pobrati dokončne dajatve, dolgovane za transakcije, ki so predmet teh računov. V navedeni točki izpodbijane sodbe je Splošno sodišče ugotovilo, da so tako določbe, ki jih izpodbija družba Jiangsu, neposredno povzročile učinke na njen pravni položaj.

¹³ Glej med drugim sodbo z dne 28. februarja 2019, Svet/Growth Energy in Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, točka 69 in navedena sodna praksa).

27. Glede tega menim, da lahko ukrep razveljavitve računov, ki jih izda subjekt, neposredno učinkuje na njegov pravni položaj. Dejansko ta ukrep s tem, ko so z njim odpravljeni računi, vpliva na pogodbeno razmerje, ki se nanaša na posamezne transakcije, ki so predmet razveljavljenih računov, in sicer v obravnavani zadevi na razmerje med družbo Jiangsu in uvoznikom, ter lahko vpliva tudi na razmerje med subjektom, ki izda račune, in davčnimi organi.¹⁴ Posledično instituciji po mojem mnenju ne moreta utemeljeno trditi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko je ugotovilo, da se člen 2 sporne uredbe neposredno nanaša na družbo Jiangsu, in sicer vsaj glede na odstavek 1 te določbe.

28. V zvezi z odstavkom 2 je res, kot trdita instituciji, da je carinski dolg, ki je nastal po razveljavitvi računov, nastal uvozniku, in sicer družbi Seraphim Solar System GmbH, ki je subjekt, pravno ločen od družbe Jiangsu, čeprav je z njo povezan. Vendar pa v okviru obravnavane zadeve ta okoliščina po mojem mnenju ne povzroči nedopustnosti pritožbe družbe Jiangsu zaradi neobstoja neposrednega nanašanja.

29. Nastanek carinskega dolga je namreč predvsem neposredna posledica razveljavitve zadevnih računov, in ta razveljavitev je, kot izhaja iz same sporne uredbe¹⁵, potrební predpogoj za nastanek tega dolga. Razveljavitev računov za transakcije, ki se nanašajo na zavezo, in nastanek carinskega dolga za te transakcije sta torej neposredno povezana učinka istega ukrepa, zato bi ju bilo težko ločiti. Poleg tega se carinski dolgovi nanašajo na posamezne transakcije, ki so predmet računov, tako da nujno vplivajo na te transakcije, v katerih sodeluje družba Jiangsu, in torej na njen pravni položaj.

30. Iz zgoraj navedenega po mojem mnenju izhaja, da Splošno sodišče, v nasprotju s trditvami institucij, ni napačno uporabilo prava, ko je ugotovilo, da se je člen 2 sporne uredbe neposredno nanašal na družbo Jiangsu.

b) Pravni interes

31. Podredno instituciji trdita, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo pri analizi pravnega interesa družbe Jiangsu za izpodbijanje člena 2 sporne uredbe.

32. Glede tega je Splošno sodišče v točki 47 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je v sodni praksi implicitno, vendar nujno dopuščena dopustnost tožbe proizvajalca izvoznika zoper akte, ki se nanašajo na umik sprejetja zaveze ter s katerimi se uvajajo dokončne protidampinške dajatve na izdelke, ki jih izdeluje in izvaža na trg Unije.¹⁶ Splošno sodišče je na podlagi tega sklepalo, da je treba v takih okoliščinah šteti tudi, da je dopustno, da tak proizvajalec izvoznik izpodbija naložitev navedene dajatve za izdelke, ki jih je že izvozil in katerih račune na podlagi zaveze je Komisija razveljavila. V točki 48 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče poleg tega menilo, da imata izpodbijani določbi, ker so zaradi njiju izdelki, ki jih uvozi družba Jiangsu, dražji, negativne posledice za njeno poslovno razmerje z uvoznikom zadevnih izdelkov, ki se s tožbo, če se z njo uspe, lahko odpravijo.

¹⁴ Za primere zadev pred sodiščema Unije, ki se nanašajo na vprašanja, povezana z razveljavitvijo računov, glej med drugim sodbo z dne 21. oktobra 2021, *Wilo Salmson France* (C-80/20, EU:C:2021:870), ali sodbo Splošnega sodišča z dne 2. oktobra 2014, *Spraylat/ECHA* (T-177/12, EU:T:2014:849, glej zlasti točko 21).

¹⁵ Glej uvodno izjavo 32 in, nasprotno, zadnji stavek uvodne izjave 33 sporne uredbe.

¹⁶ Splošno sodišče se sklicuje na sodbo z dne 9. septembra 2010, *Usha Martin/Svet in Komisija* T-119/06, EU:T:2010:369), ki je v pritožbenem postopku potrjena s sodbo z dne 22. novembra 2012 (*Usha Martin/Svet in Komisija*, C-552/10 P, EU:C:2012:736).

33. Instituciji trdita, da je bilo pri tej presoji napačno uporabljeno pravo. Preudarki iz točke 47 izpodbijane sodbe naj bi bili neupoštevni, ker se nanašajo na procesno upravičenje in temeljijo na napačni razlagi člena 263, četrty odstavek, PDEU. Primerjava s sodno prakso, navedena v tej točki, naj bi bila napačna, ker se ne nanaša na okoliščine, kakršne so v obravnavani zadevi. V točki 48 izpodbijane sodbe naj bi se v nasprotju s sodno prakso pojem pravnega interesa razlagal, kot da zadostuje, da se dokaže samo ekonomska prednost, ki izhaja iz ugoditve tožbi, čeprav je potrebna sprememba pravnega položaja tožeče stranke. Družba Jiangsu trditvam institucij nasprotuje.

34. Glede tega iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da je ničnostna tožba fizične ali pravne osebe dopustna le takrat, kadar ima ta oseba interes za razglasitev ničnosti izpodbijanega akta. Tak interes je pogojen s tem, da ima lahko razglasitev ničnosti izpodbijanega akta pravne posledice in da lahko rezultat pravnega sredstva stranki, ki ga je vložila, prinese korist. Pravni interes tožeče stranke mora biti obstoječ in dejanski ter se mora nanašati na prihodnji in hipotetičen položaj.¹⁷

35. V obravnavani zadevi so nekateri očitki glede razlogovanja Splošnega sodišča v izpodbijani sodbi upravičeni. Dejansko se na eni strani zdi, da je primerjava, ki jo podaja Splošno sodišče v točki 47 navedene sodbe, dvomljiva. Ne nanaša se posebej na pogoj glede pravnega interesa, njena upoštevnost pa nikakor ni utemeljena. Poleg tega ni videti, da preudarki v točki 48 izpodbijane sodbe, ki se nanašajo na negativne posledice na poslovno razmerje med družbo Jiangsu in njenimi uvozniki, sami po sebi zadostujejo, da se dokaže, da ima razglasitev ničnosti akta pozitivne posledice na pravni položaj družbe Jiangsu, ki lahko dokaže pravni interes, kot je opisan v sodni praksi v točki 34 zgoraj.

36. Kljub temu menim, da zaradi teh napak izpodbijane sodbe ni treba razveljaviti, ker je ugotovitev, da ima družba Jiangsu pravni interes za razglasitev ničnosti člena 2 sporne uredbe, pravilna.¹⁸

37. Kot je ugotovljeno v točki 26 zgoraj, je Komisija v obravnavani zadevi s členom 2 sporne uredbe po eni strani razveljavila račune, ki jih je med drugim izdala družba Jiangsu v zvezi z zavezo, in po drugi strani odredila plačilo dokončnih dajatev, dolgovanih za transakcije, ki so predmet računov.

38. V teh okoliščinah bi razglasitev ničnosti te določbe sporne uredbe povzročila odpravo razveljavitve računov, ki jih je izdala družba Jiangsu, kar bi zato povzročilo pravne posledice v smislu sodne prakse iz točke 34 zgoraj. Odprava pravnih posledic, ki za družbo Jiangsu izhajajo iz neveljavnosti računov, in sicer v pogodbenih razmerjih, ki se nanašajo na transakcije, ki so predmet razveljavljenih računov, pomeni ugodnost, ki bi jo družba Jiangsu imela, če bi uspela s tožbo. S to razglasitvijo ničnosti bi postal neveljaven nalog za izterjavo dolgovanih dokončnih dajatev za transakcije, ki so predmet računov, v katerih je, kot je že navedeno v točki 29 zgoraj, družba Jiangsu prodajalec. Po mojem mnenju iz tega izhaja, da je imela družba Jiangsu pravni interes v zvezi z razglasitvijo ničnosti izpodbijane določbe sporne uredbe. Iz tega sledi, da je treba tudi ta očitek institucij zavrniti.

¹⁷ Glej med drugim sodbi z dne 17. septembra 2015, Mory in drugi/Komisija (C-33/14 P, EU:C:2015:609, točki 55 in 56 ter navedena sodna praksa), in z dne 27. marca 2019, Canadian Solar Emea in drugi/Svet (C-236/17 P, EU:C:2019:258, točki 91 in 92 ter navedena sodna praksa, v nadaljevanju: sodba Canadian Solar).

¹⁸ Iz ustaljene sodne prakse namreč izhaja, da če obrazložitev sodbe Splošnega sodišča kaže na kršitev prava Unije, njen izrek pa je utemeljen z drugimi pravnimi razlogi, taka kršitev ne more povzročiti razveljavitve te sodbe in je treba obrazložitev spremeniti. Glej med drugim sodbo z dne 11. maja 2017, Dyson/Komisija (C-44/16 P, EU:C:2017:357, točka 55 in navedena sodna praksa).

2. Drugi del prvih pritožbenih razlogov: dopustnost in upoštevnost ugovora nezakonitosti, ki ga navaja družba Jiangsu

39. Instituciji z drugim delom prvih pritožbenih razlogov nasprotujeta analizi Splošnega sodišča v točkah od 57 do 64 izpodbijane sodbe, v katerih je to sodišče za dopusten štelo ugovor nezakonitosti, ki ga je družba Jiangsu na podlagi člena 277 PDEU vložila zoper člen 3(2)(b) Uredbe št. 1238/2013 in člen 2(2)(b) Uredbe št. 1239/2013 (v nadaljevanju: določbi, ki sta predmet ugovora nezakonitosti).

40. V skladu z navedeno analizo je Splošno sodišče ugotovilo, da ob neobstoju pravnega interesa zoper ti določbi ni mogoče trditi, da ima družba Jiangsu pravico, da ju na podlagi člena 263 PDEU izpodbija takoj po sprejetju, in da ju zato ta družba lahko izpodbija v okviru ugovora nezakonitosti v skladu s členom 277 PDEU.¹⁹

41. Instituciji menita, da je Splošno sodišče pri analizi večkrat napačno uporabilo pravo ter da je analiza zlasti v nasprotju s sodno prakso, ki izhaja iz sodb Solar World in Canadian Solar²⁰. Komisija izpodbija tudi upoštevnost ugovora nezakonitosti.

42. Glede tega je treba zlasti spomniti, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso člen 277 PDEU izraz splošnega načela, ki vsaki stranki zagotavlja pravico do izpodbijanja veljavnosti prejšnjih aktov institucij, ki so pravna podlaga izpodbijane odločbe, da se doseže razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe, ki se na stranko neposredno in posamično nanaša, če ta stranka na podlagi člena 263 PDEU nima pravice vložiti direktne tožbe proti tem aktom, katerih posledice tako nosi, ne da bi imela možnost zanje predlagati razglasitev ničnosti.²¹ Pravno sredstvo ugovora nezakonitosti je mogoče uporabiti le ob neobstoju drugih razpoložljivih pravnih sredstev.²² Iz samega besedila člena 277 PDEU tudi izhaja, da bi morebitna ugoditev ugovoru pomenila samo ugotovitev nezakonitost akta in da se posledično med strankama prenehajo uporabljati določbe, razglašene za nezakonite, ne pa ničnosti teh določb.²³

43. Predhodno tudi menim, da je treba opozoriti, da je Sodišče v sodbi SolarWorld odločilo, da je člen 2 Uredbe št. 1239/2013 določba, ki ni ločljiva od drugih določb navedene uredbe, in da bi njegova razglasitev ničnosti vplivala na samo bistvo te uredbe.²⁴ Sodišče je glede na to ugotovitev potrdilo sklep Splošnega sodišča, ki je tožbo za razglasitev ničnosti samo te določbe in ne navedene uredbe v celoti razglasilo za nedopustno. Iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da je

¹⁹ Glej točko 64 izpodbijane sodbe.

²⁰ Sodbi z dne 9. novembra 2017, SolarWorld/Svet (C-205/16 P, EU:C:2017:840, v nadaljevanju: sodba SolarWorld), in sodba Canadian Solar Emea, navedena v opombi 17 zgoraj.

²¹ Glej sodbi z dne 6. marca 1979, Simmenthal/Komisija (92/78, EU:C:1979:53, točka 39), in nazadnje z dne 17. decembra 2020, BP/FRA (C-601/19 P, neobjavljena, EU:C:2020:1048, točka 26 in navedena sodna praksa).

²² Glej med drugim sodbo z dne 15. februarja 2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, točka 37), in drugo sodno prakso, navedeno v točki 56 izpodbijane sodbe.

²³ Glede potrebne razlike med učinki ugotovitve nezakonitosti in sodbe o razglasitvi ničnosti glej zadevno razmišljanje na strani 195 sklepnih predlogov generalnega pravobranilca A. Trabucchiaja v združenih zadevah Kortner in drugi/Svet in drugi (15/73 – 33/73, 52/73, 53/73, 57/73 – 109/73, 116/73, 117/73, 123/73, 132/73 in 135/73 – 137/73, neobjavljene, EU:C:1973:164).

²⁴ Glej točke 44, 55 in 57 sodbe SolarWorld. Sodišče je v točki 46 te sodbe zlasti odločilo, da je zakonodajalec Unije ob sprejetju te uredbe vzpostavil ukrepe trgovinske zaščite, ki pomenijo celoto oziroma „paket“. Navedena uredba namreč nalaga dva različna in vzajemno dopolnjujoča se ukrepa, katerih namen je doseči skupni rezultat, in sicer odpraviti škodljivi učinek kitajske subvencije glede zadevnih izdelkov na industrijo Unije ter hkrati zaščititi interes te industrije.

razglasitev delne ničnosti akta Unije mogoča samo takrat, kadar je elemente, katerih ničnost se zahteva, mogoče ločiti od ostalega dela akta.²⁵ Sodišče je v sodbi Canadian Solar v bistvu to razlago razširilo na člen 3 Uredbe št. 1238/2013.²⁶

44. V tem okviru je treba najprej preveriti, ali je Splošno sodišče v ugotovitvi, da družba Jiangsu nima pravnega interesa zoper določbe, ki so predmet ugovora nezakonnosti, napačno uporabilo pravo, kot trdita instituciji.

45. V zvezi s tem ugotavljam, da je Splošno sodišče v točkah 61 in 62 izpodbijane sodbe po eni strani ugotovilo, da je bilo na dan sprejetja teh določb vprašanje, ali se bosta ti uporabljali na družbo Jiangsu, zgolj hipotetično. Po drugi strani pa je Splošno sodišče ugotovilo, da pravni interes te družbe zoper navedeni določbi ne more temeljiti zgolj na možnosti, da ji bo Komisija umaknila sprejetje zavez in nato razveljavila zadevne račune.

46. V teh ugotovitvah Splošnega sodišča po mojem mnenju niso bile storjene napake. Ob sprejetju uredb št. 1238/2013 in 1239/2013 je bila uporaba določb, ki so predmet ugovora nezakonnosti – ki, kot je navedeno v točki 11 zgoraj, določajo nastanek carinske obveznosti, če Komisija umakne sprejetje zaveze z uredbo ali sklepom, ki se nanaša na določene transakcije, ter razglasi račune na podlagi zaveze za neveljavne – dejansko zgolj hipotetična in odvisna od ene okoliščine, in sicer ugotovitve kršitve zaveze, ki se še ni zgodila in se lahko ne bi zgodila.

47. Ugotovitve Splošnega sodišča so torej skladne z ustaljeno sodno prakso Sodišča, na podlagi katere mora biti pravni interes tožeče stranke obstoječ in dejanski in se ne more nanašati na prihodnji in hipotetični položaj ter mora ob upoštevanju predmeta tožbe obstajati ob vložitvi tožbe, sicer ta ni dopustna.²⁷ Nenazadnje je treba tudi ugotoviti, da instituciji v svojih pritožbah dejansko ne ugovarjata tem ugotovitvam Splošnega sodišča iz zgoraj navedenih točk izpodbijane sodbe.

48. Iz tega po mojem mnenju sledi, da Splošno sodišče ni napačno uporabilo prava, ko je menilo, da družba Jiangsu, ob neobstoju ugotovitve kršitve zaveze, ni imela pravnega interesa za izpodbijanje določb, ki so predmet ugovora nezakonnosti, ob sprejetju zgoraj navedenih uredb in v poznejšem obdobju, ko bi jih lahko izpodbijala.

49. Instituciji trdita, drugič, da naj bi Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker ugovora nezakonnosti ni razglasilo za nedopustnega, ker bi lahko družba Jiangsu – zaradi neločljivosti določb, ki so predmet tega ugovora, od preostalega dela uredb št. 1238/2013 in 1239/2013, glede na sodbi SolarWorld in Canadian Solar – navedeni uredbi izpodbijala v celoti in v tem okviru uveljavljala nezakonnost vsej njunih določb. Ker družba Jiangsu teh uredb ni izpodbijala v predpisanem roku, nima več možnosti uveljavljati ugovora nezakonnosti.

50. Glede tega ugotavljam, da ne glede na vprašanje ločljivosti obravnavanih določb od preostalega dela uredb iz ugotovitev v točkah od 45 do 47 zgoraj izhaja, da čeprav bi družba Jiangsu pravočasno izpodbijala uredbi št. 1238/2013 in 1239/2013 v celoti, ne bi imela pravnega interesa za izpodbijanje določb, ki sta predmet ugovora nezakonnosti.

²⁵ Glej točko 38 sodbe SolarWorld in tam navedeno sodno prakso.

²⁶ Glej točko 64 sodbe Canadian Solar.

²⁷ Glej med drugim sodbi z dne 17. septembra 2015, Mory in drugi/Komisija (C-33/14 P, EU:C:2015:609, točka 56), in sodbo Canadian Solar Emea (točki 91 in 92 ter navedena sodna praksa).

51. Dejansko iz sodne prakse izhaja, da se načela iz točke 47 zgoraj, da mora biti pravni interes obstoječ, dejanski in da ne sme biti hipotetičen, uporabljajo tudi za posamezne tožbene razloge.²⁸ Glede na ugotovitve Splošnega sodišča, navedene v točki 45 zgoraj, družba Jiangsu zaradi neobstoja pravnega interesa ne bi mogla izpodbijati zadevnih določb niti, če bi izpodbijala uredbi št. 1238/2013 in 1239/2013 v celoti. Zato instituciji ne moreta trditi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo.

52. Ob upoštevanju navedenega je treba, tretjič, preučiti trditev Komisije, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je štelo ugovor nezakonnosti za dopusten, ker družba Jiangsu zaradi neločljivosti določb, ki so predmet tega ugovora nedopustnosti, od preostalega dela uredb št. 1238/2013 in 1239/2013, kar je bilo priznано v sodbah *SolarWorld in Canadian Solar*, ne bi mogla uveljavljati takega ugovora samo za določbi, ki sta predmet tega ugovora, ampak bi morala ugovor nezakonnosti uveljavljati zoper navedeni uredbi v celoti.

53. Komisija to trditev utemeljuje s predpostavko, da je mogoče na področje ugovora nezakonnosti iz člena 277 PDEU prenesti načelo, navedeno v točki 43 zgoraj in izraženo v sodni praksi s področja ničnostne tožbe na podlagi člena 263 PDEU, po katerem je razglasitev delne ničnosti akta Unije mogoča samo takrat, kadar je elemente, katerih ničnost se zahteva, mogoče ločiti od ostalega dela akta.²⁹ Iz tega naj bi sledilo, da naj ugovor nezakonnosti, ki se uveljavlja izključno zoper določbe, ki jih ni mogoče ločiti od ostalega dela akta, ne bi bil dopusten.

54. Ne glede na vprašanje ločljivosti obravnavanih določb od preostalega dela uredb, ki je sporno med strankami,³⁰ nikakor nisem prepričan, da je ta predpostavka pravilna.

55. Dejansko je glavni razlog, ki je podlaga za sodno prakso, v skladu s katero je razglasitev delne ničnosti akta Unije mogoča samo, če je mogoče elemente, katerih razglasitev ničnosti se zahteva, ločiti, potreba, da se prepreči, da bi se po razglasitvi delne ničnosti akta, ki jo predlaga tožeča stranka, spremenila vsebina samega akta.³¹ To bi namreč zahtevalo revizijo akta, ki bi presegla pooblastila sodišča Unije v okviru ničnostne tožbe, in bi pomenilo odločitev *ultra petita*.³²

56. Vendar pa se tako razlogovanje ne more uporabiti za ugovor nezakonnosti. Kot je namreč ugotovljeno v točki 42 zgoraj, je v okviru tega pravnega sredstva mogoče uveljavljati zgolj to, da se akt, ki se incidentalno izpodbija, ne uporablja, ne pa, da se razglasi za ničnega.³³ Samo incidentalna ugotovitev nezakonnosti določb, ki so predmet ugovora nezakonnosti, in posledično prenehanje uporabe določb, razglašeni za nezakonite, med strankama sta zgolj deklarativne in ne konstitutivne narave. Ta incidentalna ugotovitev torej ne more povzročiti spremembe vsebine akta, kot se zgodi v primeru razglasitve ničnosti teh določb.

²⁸ Prav v sodbi *Canadian Solar* je Sodišče odločilo, da tožbeni razlog za razglasitev ničnosti ni dopusten zaradi neobstoja pravnega interesa, kadar, tudi če bi bil utemeljen, tožeča stranka z razglasitvijo ničnosti izpodbijanega akta na podlagi tega tožbenega razloga ne bi mogla doseči zadoščenja. Glej točko 93 navedene sodbe in navedeno sodno prakso.

²⁹ Glej sodbo *SolarWorld*, točka 38 in navedena sodna praksa.

³⁰ Družba Jiangsu opozarja, da se sodbi *SolarWorld in Canadian Solar* nanašata na splošno na člen 3 Uredbe št. 1238/2013 in člen 2 Uredbe št. 1239/2013 in ne posebej na določbe iz odstavka 2 teh členov, ki bi jih bilo mogoče ločiti od ostalega dela člena. Instituciji ugovarjata taki razlagi zadevnih določb.

³¹ Glej glede tega med drugim sodbi z dne 16. februarja 2022, *Madžarska/Parlament in Svet* (C-156/21, EU:C:2022:97, točka 293 in navedena sodna praksa), in *Solar World*, točka 38 in navedena sodna praksa.

³² Glej v tem smislu sodbo z dne 28. junija 1972, *Jamet/Komisija* (37/71, EU:C:1972:57, točki 11 in 12), in sklepne predloge generalnega pravobranilca Y. Bota v zadevi *Španija/Svet* (C-442/04, EU:C:2008:58, točka 83).

³³ Glede tega glej poleg opombe 23 zgoraj tudi sklepne predloge generalnega pravobranilca Y. Bota v zadevi *Španija/Svet* (C-442/04, EU:C:2008:58, točka 83).

57. Tako na primer v obravnavani zadevi, tudi če bi se sprejelo, da določb, ki sta predmet ugovora nezakonitosti, ni mogoče ločiti od ostalega dela akta, incidentalna ugotovitev Splošnega sodišča v točki 158 izpodbijane sodbe, da sta nezakoniti, in posledično prenehanje uporabe za družbo Jiangsu nista povzročila vsebinske spremembe uredb št. 1238/2013 in 1239/2013. Iz tega izhaja, da se utemeljitev in ugotovitev, kot ju je pripravilo Sodišče v sodbah SolarWorld in Canadian Solar, po katerih bi razglasitev ničnosti teh določb nujno vplivala na vsebino teh uredb, v obravnavani zadevi ne uporabljata.

58. Iz vsega navedenega po mojem mnenju izhaja, da Splošno sodišče ni napačno uporabilo prava, ko je presodilo, da je ugovor nezakonitosti, ki ga je uveljavljala družba Jiangsu, dopusten, čeprav ga ni uveljavljala zoper uredbi št. 1238/2013 in 1239/2013 v celoti.

59. Četrtrič, Komisija poleg tega trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo v točki 63 izpodbijane sodbe, ko je ugotovilo, da sta določbi, ki sta predmet ugovora nezakonitosti, splošni določbi. Po mnenju Komisije pa se uporabljata samo za podjetja, ki so ponudila zaveze, zato sta posamični določbi, ki se uporabljata zanje.

60. V zvezi s tem je iz besedila člena 277 PDEU razvidno, da se ugovor nezakonitosti kot pravno sredstvo uporablja v sporih, v katerih se obravnava „splošni akt“. Iz tega torej izhaja negativna opredelitev aktov, zoper katere je dopustno pravno sredstvo, ki izključuje posamične akte, zoper katere bi lahko tožeča stranka vložila ničnostno tožbo na podlagi člena 263(4) PDEU. Namen tega pogoja je preprečiti, da bi se lahko ugovor nezakonitosti uporabljal za izogibanje pogojem dopustnosti ničnostne tožbe in da bi se torej zakonitost akta izpodbijala zunaj okvirov pogojev iz člena 263 PDEU.

61. V zvezi s tem je treba opozoriti, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča akt splošen, če se uporablja za objektivno določene položaje ter ima pravne učinke za skupine oseb, ki so določene splošno in abstraktno.³⁴

62. Po mojem mnenju to ne velja za določbe, ki so predmet ugovora nezakonitosti. Kot namreč izrecno izhaja iz odstavka 1 obeh zadevnih členov, se določbi ne uporabljata za splošne in abstraktne kategorije oseb, ampak izključno za „družbe, katerih zaveze Komisija sprejme in katerih imena so naštetja v prilogi k Izvedbenemu sklepu 2013/707/EU“.

63. Strinjam se torej s Komisijo, ko trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko je v točki 63 izpodbijane sodbe zadevne določbe opredelilo kot splošne.

64. Kljub temu menim, da je treba v posebnem primeru, kakršen je ta v obravnavani zadevi, subjektu, kakršen je družba Jiangsu, ki – kot izhaja iz točk od 45 do 47 in 50 – nima možnosti izpodbijati teh določb s tožbo, vloženo na podlagi člena 263 PDEU, zagotoviti možnost, da incidentalno izpodbija zakonitost teh določb.

65. Dejansko je namen splošnega načela iz sodne prakse, navedenega v točki 42 in izraženega v členu 277 PDEU, da je vsaki stranki zagotovljena pravica do izpodbijanja veljavnosti prejšnjih aktov institucij, ki so pravna podlaga izpodbijanega akta, zato da se doseže razglasitev ničnosti akta, ki se nanjo neposredno in posamično nanaša, če ta stranka na podlagi člena 263 PDEU nima pravice vložiti direktne tožbe proti tem aktom, katerih posledice tako nosi, ne da bi imela možnost predlagati, da se razglasijo za nične. To splošno načelo se mora po mojem mnenju uporabljati

³⁴ Glej glede tega sodbo z dne 6. novembra 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija in Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori in Ferracci (od C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873, točka 29 in navedena sodna praksa).

v zadevi, kakršna je obravnavana, kot je opisano v prejšnji točki. Iz tega sledi, da je kljub napačno uporabljenemu pravu, kot je navedeno v točki 63 zgoraj, ugotovitev Splošnega sodišča o možnosti družbe Jiangsu, da incidentalno izpodbija zakonitost določb, ki so predmet ugovora nezakonnosti, po mojem mnenju pravilna.

66. Petič in nazadnje, Komisija podredno trdi tudi, da je edini tožbeni razlog, ki ga navaja družba Jiangsu na prvi stopnji, brezpredmeten, ker je usmerjen zoper določbe, ki niso pravna podlaga sporne uredbe. Ta uredba naj bi temeljila na členu 8 osnovne protidampinške uredbe in členu 13 osnovne protisubvencijske uredbe. Instituciji poleg tega menita, da je Splošno sodišče napačno razložilo edini tožbeni razlog družbe Jiangsu tako, da vsebuje tožbeni razlog, s katerim trdi, da sporna uredba neposredno krši upoštevne določbe osnovnih uredb, čeprav ta tožba ne vsebuje tega razloga. Zato naj bi Splošno sodišče odločilo *ultra petita*.

67. Te trditve je treba zavrni. Kot izhaja iz analize besedila prvostopenjske tožbe, edini tožbeni razlog, ki ga navaja družba Jiangsu pred Splošnim sodiščem, izrecno temelji na kršitvi člena 8(1), (9) in (10) ter člena 10(5) osnovne protidampinške uredbe in člena 13(1), (9) in (10) ter člena 16(5) osnovne protisubvencijske uredbe v povezavi z ugovorom nezakonnosti zoper člen 3(2)(b) Uredbe št. 1238/2013 in člen 2(2)(b) Uredbe št. 1239/2013. Iz tega sledi, da Splošno sodišče ni napačno razložilo tožbe družbe Jiangsu in ni odločalo *ultra petita*. Glede brezpredmetnosti ugovora nezakonnosti ugotavljam, da se dejansko edini tožbeni razlog v zvezi s kršitvijo upoštevni določb osnovnih uredb in ta ugovor nekoliko prekrivata. Sprejetje edinega tožbenega razloga bi namreč samo po sebi pomenilo razglasitev ničnosti sporne uredbe. Vendar sta po eni strani navedeni upoštevni določbi osnovnih uredb in določbi, ki sta predmet ugovora nezakonnosti, tesno povezani v smislu, da – po stališču institucij, katerega utemeljenost izpodbija družba – zadnjenavedeni pomenita izvajanje prvih, to je izvajanje, ki se izraža v sporni uredbi. V tem okviru je tako jasno, da je družba Jiangsu ugovor nezakonnosti uveljavljala zoper ti določbi. Po drugi strani pa prav tako ni dvoma, da bi samo incidentalna ugotovitev nezakonnosti določb iz uredb št. 1238/2013 in 1239/2013, ki sta predmet ugovora nezakonnosti zaradi kršitev zgoraj navedenih določb osnovnih uredb, pomenila razglasitev ničnosti sporne uredbe v razmerju do družbe Jiangsu. Iz tega po mojem mnenju sledi, da zgoraj navedeni ugovor ni brezpredmeten.

68. Iz zgoraj navedenega sledi, da je treba prva pritožbena razloga institucij zavrni.

B. Pritožbeni razlogi, ki se nanašajo na vsebino

69. Z drugim, tretjim in četrtem pritožbenim razlogom, ki jih navaja Komisija, ter z drugim pritožbenim razlogom, ki ga navaja Svet, instituciji vsebinsko izpodbijata razlogovanje, na podlagi katerega je Splošno sodišče razglasilo ničnost člena 2 sporne uredbe v razmerju do družbe Jiangsu. Te pritožbene razloge je mogoče razdeliti na dva dela.

1. Pritožbeni razlogi v zvezi s kršitvijo osnovnih uredb

70. Z drugim in tretjim pritožbenim razlogom Komisije ter s prvim delom drugega pritožbenega razloga Sveta se izpodbija del izpodbijane sodbe (točke od 115 do 152), v katerem je Splošno sodišče ugotovilo, da osnovni uredbi nista zadostna pravna podlaga za sprejetje člena 2 sporne uredbe.

a) Izpodbijana sodba

71. Splošno sodišče je v izpodbijani sodbi v točkah od 115 do 118 ugotovilo, da se za dejansko stanje v obravnavani zadevi ne uporabljajo niti določbe iz člena 8(10) osnovne protidampinške uredbe in člena 13(10) osnovne protisubvencijske uredbe niti določbe iz člena 10(5) osnovne protidampinške uredbe in člena 16(5) osnovne protisubvencijske uredbe.

72. Splošno sodišče je menilo, da so te določbe edine, ki v osnovnih uredbah urejajo vprašanje časovne uvedbe protidampinških in protisubvencijskih dajatev, ki bi bile dolgovane ob neobstoju zaveze, ki je bila medtem kršena ali umaknjena, in da okoliščine v obravnavani zadevi ne ustrezajo nobenemu od primerov, ki so glede tega izrecno določeni v osnovnih uredbah. V teh okoliščinah je bilo treba presoditi, ali za sprejetje člena 2 sporne uredbe ni bilo nobene druge pravne podlage.³⁵

73. Splošno sodišče je nato menilo, da iz sistematike in namena osnovnih uredb po eni strani izhaja, da je bil namen zakonodajalca, da sprejme zakonodajo v zvezi s postopki, ki se lahko uporabijo za ureditev posledic umika sprejetja zaveze s strani Komisije, in po drugi strani, da je bil ta namen zakonodajalca uresničen s (paroma) določb, navedenima v točki 71 zgoraj. Splošno sodišče je zato izključilo, da bi lahko institucije Unije v okviru pooblastil za izvajanje osnovnih uredb od zadevnih družb na podlagi drugih določb osnovnih uredb zahtevale plačilo vseh dajatev, dolgovanih na podlagi transakcij, na katere se nanašajo računi na podlagi zaveze, ki so bili med tem razveljavljeni.³⁶

74. Splošno sodišče je zlasti v točki 138 izključilo, da je mogoče tako pristojnost izpeljati iz besedila člena 8(9) osnovne protidampinške uredbe in člena 13(9) osnovne protisubvencijske uredbe, v skladu s katerima se po umiku sprejetja zavez dajatve uporabljajo samodejno. Po mnenju Splošnega sodišča naj bi bila taka samodejna uporaba določena v mejah, ki so izrecno določene v določbah osnovnih uredb, navedenih v točki 71 zgoraj. Splošno sodišče je nato v točkah od 139 do 151 izpodbijane sodbe zavrnilo druge trditve institucij.

b) Trditve strank

75. Instituciji izpodbijata razlago upoštevni določb osnovnih uredb, ki jo je podalo Splošno sodišče, in ugotovitev, da v teh uredbah ni nobene pravne podlage za pobiranje dajatev za uvoz, izveden s kršitvijo zaveze pred njenim formalnim umikom. Natančneje, Splošno sodišče naj bi v celoti zanemarilo spremembe v sistemu zavez, ki izhajajo iz sprememb, uvedenih z Uredbo št. 461/2004³⁷.

76. Prvič,³⁸ instituciji Splošnemu sodišču očitata, da je napačno uporabilo pravo v delu, kjer je v obravnavani zadevi pobiranje dajatev za zgoraj navedeni uvoz opredelilo za „retroaktivno“. Po eni strani naj Splošno sodišče ne bi podalo nobene obrazložitve glede te domnevne

³⁵ Glej točki 119 in 130 izpodbijane sodbe.

³⁶ Točke od 132 do 137 izpodbijane sodbe.

³⁷ Uredba Sveta (ES) št. 461/2004 z dne 8. marca 2004 o spremembah Uredbe (ES) št. 384/96 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti in Uredbe (ES) št. 2026/97 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 10, str. 150).

³⁸ Glej drugi pritožbeni razlog Komisije in prvi del drugega pritožbenega razloga Sveta zoper točke 119, od 129 do 132, 138, od 140 do 147 in 151 izpodbijane sodbe.

retroaktivnosti. Po drugi pa naj bi ta predpostavka kršila pojem retroaktivnosti, kot je razložen v sodni praksi,³⁹ ter člen 10(1) osnovne protidampinške uredbe in člen 16(1) osnovne protisubvencijske uredbe.

77. Drugič, Komisija ob podpori Sveta⁴⁰ trdi, da je v izpodbijani sodbi napačno uporabljeno pravo pri razlagi člena 8(1), (9) in (10) ter člena 10(5) osnovne protidampinške uredbe in člena 13(1), (9) in (10) ter člena 16(5) osnovne protisubvencijske uredbe. Te določbe osnovnih uredb, kakor izhajajo iz sprememb, ki so bile v protidampinško ureditev uvedene z Uredbo št. 461/2004, naj bi zagotovile zadostno pravno podlago za pobiranje dajatev na uvoz, pri katerem je bila ugotovljena kršitev zaveze.

78. Družba Jiangsu izpodbija te pritožbene razloge. Prvič, s sporno uredbo naj bi bile dajatve uvedene retroaktivno, kar presega to, kar je dovoljeno v osnovnih uredbah. Splošno sodišče naj bi torej pravilno ugotovilo, da ti uredbi nista zadostna pravna podlaga za sprejetje določb sporne uredbe.

79. Drugič, v primeru kršitve pogojev zaveze, naj bi iz člena 8(9) osnovne protidampinške uredbe oziroma člena 13(9) osnovne protisubvencijske uredbe izhajalo, da se dajatve, ki se niso uporabljale zaradi sprejetja zaveze, avtomatično uporabijo za uvoz, izveden na datum umika zaveze, ne pa za uvoz, izveden pred tem. Po mnenju družbe Jiangsu se, kot je menilo Splošno sodišče, dajatve, dolgovane zaradi kršitve zavez, v sistemu, vzpostavljenem z osnovnima uredbama, ne morejo uvesti retroaktivno zunaj procesnih omejitev, določenih v določbah, navedenih v točki 71 zgoraj. Pravo Unije naj Komisiji nikakor ne bi omogočalo, da razveljavi račune ter carinskim organom naloži retroaktivno pobiranje dajatev na predhodni uvoz, sproščen v prosti promet brez registracije in uvedbe začasnih dajatev. Po mnenju družbe Jiangsu je bil namen sprememb iz leta 2004 po eni strani izključno omogočiti umik zaveze in uporabo dajatve z enim samim pravnim aktom, tako da se preneha uporabljati zahteven dvojni postopek, ki je veljal pred tem ter je določal ukrepanje Komisije in Sveta, po drugi strani pa določiti obvezne roke za dokončanje preiskav o domnevnih kršitvah zavez.

c) Pravna presoja

80. Uvodoma je treba spomniti, da v sistemu zavez, vzpostavljenem s členom 8 osnovne protidampinške uredbe in členom 13 osnovne protisubvencijske uredbe, iz prvega odstavka teh členov izhaja, da lahko Komisija pod pogojem, da je iz začasne pozitivne ugotovitve razviden obstoj dampinga ali subvencije in škode, sprejme ponudbo zaveze izvoznika, če ugotovi, da je škodljiv učinek s tem odpravljen.⁴¹

81. Učinki sprejetja zaveze so izrecno urejeni v odstavku 2 istih določb. Ta odstavka določata, da se začasne dajatve, ki jih je uvedla Komisija, oziroma dokončne dajatve, v takem primeru in dokler veljajo take zaveze, ne *uporabljajo* pri uvozu takih izdelkov, ki jih proizvajajo podjetja, navedena v sklepu Komisije o sprejetju zavez.⁴²

³⁹ Instituciji se sklicujeta na sodbi z dne 15. marca 2018, Deichmann (C-256/16, EU:C:2018:187, točka 78), in z dne 19. junija 2019, C & J Clark International (C-612/16, neobjavljena, EU:C:2019:508, točke od 52 do 58).

⁴⁰ Glej tretji pritožbeni razlog v zadevi C-439/20 zoper točke 119, od 130 do 138, od 140 do 147 in 151 izpodbijane sodbe.

⁴¹ Zaveza se torej načeloma sprejme, preden se uvede dokončna protidampinška ali izravnalna dajatev.

⁴² Poudarek je moj.

82. Odstavek 9 zgoraj navedenih členov osnovnih uredb ureja kršitve ali umik zaveze s strani ene od strank, ki so zavezo prevzele, ali umik sprejetja zaveze s strani Komisije. Te določbe določajo, da Komisija v teh primerih prekliče sprejetje zaveze in da se *(avtomatično) uporablja*⁴³ začasna (protidampinška ali izravnalna) dajatev ali, v primeru obravnavane zadeve, *dokončna dajatev, ki jo uvede* Komisija.

83. Te določbe osnovnih uredb v veljavni obliki izhajajo iz reforme, izvedene z zgoraj navedeno Uredbo št. 461/2004.

84. V obravnavanih zadevah se osrednje vprašanje nanaša na natančen obseg uporabe učinkov umika sprejetja zaveze s strani Komisije, zlasti v primeru kršitve zaveze s strani družbe, ki jo je sprejela. To vprašanje zahteva pojasnitev obsega določb iz člena 8(9) osnovne protidampinške uredbe in člena 13(9) osnovne protisubvencijske uredbe, ki določata, da se v takem primeru dokončna dajatev (protidampinška in izravnalna), ki jo uvede Komisija, „uporablja“ avtomatično. Namen pojasnitve obsega teh določb je ugotoviti, ali se po tem umiku že uvedene dokončne dajatve uporabljajo *ab initio* za uvoz izvoznika na podlagi kršene zaveze, izveden ob uvedbi dokončne dajatve (trditev institucij), ali samo za uvoz, izveden po formalnem umiku zaveze (trditev družbe Jiangsu, s katero se strinja Splošno sodišče).

85. To vprašanje bistveno vpliva na izpodbijano določbo sporne uredbe, in sicer člen 2, ker v primeru, da se, kot trdi družba Jiangsu, dokončne protidampinške in izravnalne dajatve uporabljajo samo v prihodnje, in sicer za uvoz, izveden od trenutka, ko Komisija umakne sprejetje zaveze, Komisija ne bi mogla razveljaviti računov na podlagi zaveze za uvoz, izveden pred umikom, ter ne bi mogla brez ustrezne pravne podlage odrediti pobiranja protidampinških in izravnalnih dajatev, kakor so določene v uredbah št. 1238/2013 in 1239/2013.

86. V tem okviru je treba torej podrobno razložiti določbe iz člena 8(9) osnovne protidampinške uredbe in člena 13(9) osnovne protisubvencijske uredbe. V zvezi s tem je treba opozoriti, da je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso za razlago določbe prava Unije upoštevati ne le njeno besedilo, ampak tudi njeno sobesedilo in cilje, ki se želijo doseči z ureditvijo, katere del je.⁴⁴ Tudi zgodovina nastanka določbe prava Unije je lahko vir informacij, ki so upoštevne za razlago te določbe.⁴⁵

87. Dobesedna razlaga obravnavanih določb ne omogoča dokončnega odgovora na osrednje vprašanje iz točke 84 zgoraj, in sicer, ali se po umiku sprejetja zaveze dokončne dajatve uporabljajo *ab initio* ali se uporabljajo samo za uvoz, opravljen po umiku. Te določbe namreč samo določajo, da se dajatve uporabljajo (avtomatično), brez drugih pojasnil.

88. Dobesedna razlaga določb člena 9(4) (ki določajo, da Komisija „*uvede*“ dokončno dajatev) v povezavi s členom 8(1), drugi odstavek (ki določa, da se, dokler veljajo take zaveze, dokončne dajatve „*ne uporabljajo*“ za ustrezni uvoz), in členom 8(9) osnovne protidampinške uredbe (ki določa, da se v primeru umika sprejetja zaveze „*avtomatično uporablja*“ dajatev) se zdi popolnoma skladna z razlago, da se uporaba dokončne dajatve, ki je sprva „*uvedena*“, začasno opusti zaradi sprejetja zaveze (se „*ne uporablja*“). V primeru umika sprejetja zaradi kršitve zaveze

⁴³ Dejansko samo člen 8(9) osnovne protidampinške uredbe vsebuje prislov „avtomatično“.

⁴⁴ Glej med drugim sodbo z dne 2. decembra 2021, Komisija in GMB Glasmanufaktur Brandenburg/Xinyi PV Products (Anhui) Holdings (C-884/19 P in C-888/19 P, EU:C:2021:973, točka 70 in navedena sodna praksa).

⁴⁵ Glej nazadnje sodbo z dne 2. junija 2022, SR (Stroški prevajanja v civilnem postopku) (C-196/21, EU:C:2022:427, točka 33 in navedena sodna praksa).

ta začasna opustitev ne bi bila več upravičena za uvoz, povezan s kršitvijo, za katerega se torej *avtomatično uporablja* že uvedena dajatev, katere uporaba je bila začasno opuščena. Enako velja za ustrezne določbe osnovne protisubvencijske uredbe.

89. Na kratko je treba omeniti zgodovino nastanka teh določb, o katerih so stranke obširno razpravljale. Kot je že bilo navedeno, različice določb iz člena 8(1) in (9) osnovne protidampinške uredbe ter člena 13(1) in (9) osnovne protisubvencijske uredbe, ki so upoštevne v obravnavanih zadevah, izhajajo iz reforme, izvedene z Uredbo št. 461/2004.

90. V tem okviru je pomembna uvodna izjava 18 Uredbe št. 461/2004, ki vsebuje upoštevne elemente za razlago glede določb, sprejetih s to uredbo in pozneje potrjenih v naslednjih različicah osnovnih uredb.⁴⁶

91. Iz te uvodne izjave je razvidno, da je bil cilj reforme poenostaviti zapleten postopek, ki je v primeru umika sprejetja zaveze predvideval sprejetje dveh pravnih aktov, in sicer naj bi enega sprejela Komisija (umik) in enega Svet (uvedbo dajatve).

92. Iz pozornega branja te uvodne izjave izhaja, da je reforma dejansko povzročila veliko spremembo. Medtem ko je v sistemu, ki je veljal prej, Svet po umiku sprejetja zaveze „ponovno uvedel“ dajatev, v sistemu po reformi dajatev že obstaja, z novim enotnim aktom Komisije pa se potrди samo njena ponovna uporaba. Iz tega sledi, da medtem ko je bilo v prejšnjem sistemu jasno, da se dajatev, ki je morala biti uvedena, in torej ni obstajala v trenutku umika sprejetja zaveze, objektivno ni mogla uporabljati za uvoz, opravljen pred tem umikom (saj ni bila niti uvedena), v sistemu po reformi ni več tako. V sistemu po reformi dajatev že obstaja, po umiku sprejetja zaveze pa se s tem enotnim aktom potrди samo njena uporaba.

93. Iz tega sledi, da se zgodovina nastanka obravnavanih določb ne zdi le skladna z razlago teh določb, navedeno v točki 88 zgoraj, ampak se zdi, da predvsem govori v prid taki razlagi.

94. Temeljno vlogo v analizi, ki jo je opravilo Splošno sodišče, je imela tudi analiza okoliščin, v katerih se uporabljajo te določbe. Splošno sodišče je namreč v izpodbijani sodbi svojo ugotovitev glede neobstoja pravne podlage v osnovnih uredbah za sprejetje člena 2 sporne uredbe v bistvu utemeljilo na ugotovitvi, da bi vprašanje, ki se zastavlja v obravnavani zadevi – in sicer po njegovem mnenju „naložitev protidampinških in protisubvencijskih dajatev, ki bi bile dolgovane, če ne bi bilo zaveze, ki je bila medtem kršena ali umaknjena“ – urejale izključno določbe osnovnih uredb, navedene v točki 71 zgoraj, in sicer člen 8(10) in člen 10(5) osnovne protidampinške uredbe ter člen 13(10) in člen 16(5) osnovne protisubvencijske uredbe.⁴⁷ Na tej podlagi je nato Splošno sodišče v točki 138 izpodbijane sodbe zavrnilo razlago obravnavanih določb, navedeno v točki 88 zgoraj.

95. Vendar pa me razlogovanje Splošnega sodišča glede tega ne prepriča.

⁴⁶ V tej uvodni izjavi je navedeno: „Člen 8(9) osnovne protidampinške uredbe[, ki je veljala prej,] med drugim določa, da je treba v primeru, če katera koli stran zaveze umakne, dokončno dajatev uvesti v skladu s členom 9 na podlagi dejstev, ugotovljenih v okviru preiskave, ki je pripeljala do zaveze. Ta določba je privedla do dolgotrajnega dvojnega postopka, ki obsega tako sklep Komisije o umiku sprejete zaveze kot tudi uredbo Sveta o ponovni uvedbi dajatve. Ob upoštevanju dejstva, da ta določba Svetu ne dopušča presoje glede uvedbe dajatve, ki bi jo bilo treba naložiti zaradi kršitve ali umika zaveze, ali glede njene višine, se zdi primerno spremeniti določbe členov 8(1), (5) in (9), tako da se pojasni odgovornost Komisije in omogoči umik zaveze ter uporaba dajatve z enim samim pravnim aktom.“ Zato menim, da je Splošno sodišče v točki 144 izpodbijane sodbe napačno zavrnilo upoštevnost te uvodne izjave.

⁴⁷ Glej točke 130, 137 in 141 izpodbijane sodbe.

96. V zvezi s tem ugotavljam zlasti, da ugotovitev, ki jo je sprejelo Splošno sodišče, po mojem mnenju nima nobene podlage v uvodnih izjavah osnovnih uredb, navedenih v točkah od 133 do 136 izpodbijane sodbe. Prvič, kot je pravilno trdila Komisija, se te uvodne izjave ne morejo nanašati na spremembe, sprejete z reformo, ki je bila izvedena z Uredbo št. 461/2004, ker so bile v osnovnih uredbah prisotne že pred to reformo. Deli teh uvodnih izjav se namreč nanašajo na določbe, navedene v točki 94 zgoraj, in dajejo usmeritev za njihovo razlago.

97. Kot izhaja iz uvodnih izjav 14 oziroma 12 osnovnih uredb, se člen 8(10) osnovne protidampinške uredbe in ustrezni člen 13(10) osnovne protisubvencijske uredbe izrecno uporabljata v dveh primerih: „ob sumu kršitve“ ali „kadar je potrebna nadaljnja preiskava, da se dopolnijo ugotovitve“. Te določbe omogočajo, da se v navedenih primerih uvedejo začasne dajatve. V nasprotju s tem, kar je razsodilo Splošno sodišče, se s temi določbami ne ureja uporaba protidampinških in protisubvencijskih dajatev za nazaj, ki bi bile dolgovane ob neobstoju zaveze, ki je bila medtem kršena ali umaknjena.⁴⁸ Gre samo za določbe, ki v dveh zgoraj navedenih primerih omogočajo uvedbo začasnih ukrepov, lahko bi rekli iz naslova „previdnosti“. Okoliščino, da se z navedenimi določbami ne ureja uporaba dajatev za nazaj, potrjuje dejstvo, da te določbe niso navedene v členih uredb, ki obravnavajo retroaktivnost, in sicer v členu 10 osnovne protidampinške uredbe in členu 16 osnovne protisubvencijske uredbe. Iz tega sledi, da v nasprotju z ugotovitvijo Splošnega sodišča te določbe ne morejo uresničiti „namena zakonodajalca, da sprejme zakonodajo v zvezi s postopki, ki se lahko uporabijo za ureditev posledic preklica sprejetja zaveze“.⁴⁹

98. Določbe člena 10(5) osnovne protidampinške uredbe in člena 16(5) osnovne protisubvencijske uredbe izrecno urejajo retroaktivno uporabo dajatev v primeru kršitve ali umika sprejetja zaveze. Te določbe izjemoma in zaradi kršitve ali umika zaveze omogočajo retroaktivno uporabo dokončnih dajatev za uvoz, opravljen največ 90 dni pred uvedbo začasnih ukrepov, če je bil ta uvoz registriran. Te določbe torej izjemoma zaradi kršitve ali umika zaveze omogočajo uporabo dokončnih dajatev ne samo pred njihovo uvedbo, ampak celo 90 dni pred uporabo *začasnih dajatev*. Iz tega sledi, da te določbe ne le, da ne nasprotujejo razlagi člena 8(1) in (9) osnovne protidampinške uredbe in člena 13(1) in (9) osnovne protisubvencijske uredbe, ki je navedena v točki 88 zgoraj, ampak se zdi celo, da tako razlago podpirajo. V primeru kršitve ali umika zaveze namreč omogočajo retroaktivno uporabo dokončnih dajatev precej pred njihovo uvedbo. Z vidika sistematike iz tega sledi, da bi bilo treba *a fortiori* zgoraj navedena odstavka (1) in (9) razlagati tako, da je treba šteti, da se v primeru kršitve zaveze dokončne dajatve uporabljajo od trenutka njihove uvedbe.

99. Iz zgoraj navedenega sledi, da je pri razlagi člena 8(10) in člena 10(5) osnovne protidampinške uredbe ter člena 13(10) in člena 16(5) osnovne protisubvencijske uredbe v točkah 130, 137, 138, 141 in 144 izpodbijane sodbe prišlo do napačne uporabe prava.

100. Ob upoštevanju navedenega se zaradi teleološkega elementa odločno nagibam k razlagi člena 8(1) in (9) osnovne protidampinške uredbe ter člena 13(1) in (9) osnovne protisubvencijske uredbe, kot je navedena v točki 88 zgoraj.

101. Menim, da se z razlago teh določb, kot jo je predlagala družba Jiangsu in ji je Splošno sodišče ugodilo, izgubi polni učinek sistema zavez, določenega v osnovnih uredbah, tako da se bistveno zmanjšajo ekonomske posledice kršitve zaveze za podjetja, ki so zavezo sprejela. V tem primeru bi ta podjetja čutila posledice samo v prihodnosti, ne pa za preteklost. Taka razlaga bistveno

⁴⁸ Glej točko 130 izpodbijane sodbe.

⁴⁹ Glej točko 137 izpodbijane sodbe.

zmanjšuje odvrtačni učinek, ki bi ga morale negativne posledice zaradi kršitve zaveze povzročati podjetjem, ki zavezo ponudijo, in zato močno zmanjšuje spodbude za podjetja, da bi zaveze spoštovala. Kakšen interes ima lahko podjetje za spoštovanje zaveze, če ve, da tudi če zavezo krši, v vsakem primeru za preteklo kršitev ne bo občutilo nobenih posledic?

102. Zato se ne strinjam s trditvijo Splošnega sodišča v točki 151 izpodbijane sodbe, s katero je sprejelo trditev družbe Jiangsu,⁵⁰ in sicer, da je umik zaveze dovolj huda sankcija za kršitev zaveze. Nasprotno pa se strinjam s Komisijo, ki trdi, da sta se v obravnavani zadevi proizvajalec-izvoznik in uvoznik v celoti zavedala kršitve ter da zato ni razloga, da bi ju varovali pred naložitvijo dajatev.

103. Tudi v sodni praksi je že jasno poudarjeno, da je po eni strani temeljni cilj, ki se želi doseči z določbami osnovnih uredb na področju zavez, ta, da se zagotovi odprava škodljivih učinkov dampinga, nastalih industriji Unije, po drugi strani pa ta cilj temelji večinoma na obveznosti izvoznika, da sodeluje, in na nadzoru nad pravilnim izvajanjem zaveze tega izvoznika, v okviru razmerja zaupanja, na podlagi katerega Komisija tako zavezo sprejme.⁵¹

104. Razlaga določb osnovnih uredb, ki s tem, da občutno zmanjšuje posledice kršitev sprejetih zavez, občutno zmanjšuje spodbude za izpolnjevanje sprejetih zavez in sodelovanje v okviru razmerja zaupanja s Komisijo, zato po mojem mnenju ni v skladu z zgoraj navedeno sodno prakso.

105. Iz zgoraj navedenega po mojem mnenju izhaja, da je treba določbe iz člena 8(1), drugi odstavek, in (9) osnovne protidampinške uredbe ter člena 13(1), drugi odstavek, in (9) osnovne protisubvencijske uredbe razlagati tako, da se dokončne protidampinške ali izravnalne dajatve, sprejete v skladu s členom 9(4) osnovne protidampinške uredbe ali v skladu s členom 15(1) osnovne protisubvencijske uredbe, začasno opustijo za uvoz na podlagi zaveze, ker je Komisija zavezo sprejela. Če Komisija sprejetje zaveze umakne zaradi kršitve zaveze, ta začasna opustitev ni več upravičena za uvoz, povezan s kršitvijo, zato se za ta uvoz avtomatično uporabijo že sprejete dajatve, katerih izvajanje je bilo začasno opuščeno. Iz tega sledi, da se po umiku sprejetja zaveze zaradi njene kršitve avtomatično ponovno uporabljajo dokončne dajatve, ki so bile prvotno uvedene za uvoz na podlagi kršene zaveze, tako da avtomatično postanejo *ab initio* dolgovane protidampinške in izravnalne dajatve za ta uvoz.

106. Te razlage po mojem mnenju ne izpodbija trditev družbe Jiangsu, v skladu s katero bi bilo, če bi bila sprejeta, pobiranje dokončnih dajatev *ab initio* po umiku zaveze mogoče ne samo v primerih, ko zavezo krši podjetje, ampak tudi, če bi se Komisija v okviru široke diskrecijske pravice, ki ji jo priznava sodna praksa, odločila, da umakne zavezo iz drugih razlogov, na primer, če zaveza ne bi bila več izvedljiva, ali celo, če bi zavezo želel umakniti proizvajalec-izvoznik.

107. Glede tega ugotavljam, da čeprav ima Komisija, kot izhaja iz sodne prakse,⁵² diskrecijsko pravico, da ugotovi, ali je treba umakniti sprejetje zaveze, iz iste sodne prakse izhaja, da je treba to diskrecijsko pravico izvajati v skladu z načelom sorazmernosti. To pomeni, da morajo biti (negativne) posledice izvajanja te pravice sorazmerne z interesom, zaradi katerega se ta pravica uveljavlja. Kot izhaja iz točk od 101 do 104 zgoraj, naj bi bilo v obravnavani zadevi pobiranje *ab initio* dokončnih dajatev za uvoz na podlagi kršene zaveze sorazmerno, ker je podjetje, ki je zavezo ponudilo, to zavezo kršilo.

⁵⁰ Glej točko 151 izpodbijane sodbe, ki se nanaša na njeno točko 125.

⁵¹ Glej v zvezi s členom 8 osnovne protidampinške uredbe sodbo z dne 22. novembra 2012, Usha Martin/Svet in Komisija (C-552/10 P, EU:C:2012:736, točka 36 v povezavi s točko 24).

⁵² Glej sodbo z dne 22. novembra 2012, Usha Martin/Svet in Komisija (C-552/10 P, EU:C:2012:736, točka 32).

108. Za konec iz vsega zgoraj navedenega izhaja, prvič, da glede na razlago, predlagano v točki 105 zgoraj, v obravnavani zadevi po umiku sprejetja zaveze, ki ga je ponudila družba Jiangsu, zaradi kršitve te zaveze, dokončne protidampinške in izravnalne dajatve niso bile uporabljene retroaktivno. Iz tega sledi, da je v točkah od 129 do 132, 138 in 141 izpodbijane sodbe napačno uporabljeno pravo ter da je treba ugoditi drugemu pritožbenemu razlogu Komisije in prvemu delu drugega pritožbenega razloga Sveta.

109. Drugič, v izpodbijani sodbi je napačno uporabljeno pravo pri razlagi člena 8(1), (9) in (10) ter člena 10(5) osnovne protidampinške uredbe in člena 13(1), (9) in (10) ter člena 16(5) osnovne protisubvencijske uredbe, zato je treba ugoditi tudi tretjemu pritožbenemu razlogu Komisije.

2. Pritožbeni razlogi, ki se nanašajo na ugovor nezakonnosti

110. S četrtem pritožbenim razlogom Komisije in z drugim delom drugega pritožbenega razloga Sveta instituciji izpodbijata točke od 153 do 158 izpodbijane sodbe, v katerih je Splošno sodišče ugodilo ugovoru nezakonnosti, ki ga je družba Jiangsu vložila zoper člen 3(2)(b) Uredbe št. 1238/2013 in člen 2(2)(b) Uredbe št. 1239/2013, ter odločilo, da se navedene določbe v obravnavani zadevi ne uporabljajo. Splošno sodišče je zlasti v točki 157 te sodbe to odločitev utemeljilo na dveh trditvah, v katerih se je sklicevalo na obrazložitev v točkah od 128 do 140 izpodbijane sodbe.

111. S prvo trditvijo je Splošno sodišče menilo, da določbe, ki so predmet ugovora nezakonnosti, ne spadajo med primere iz določb, navedenih v točki 94 zgoraj, ki naj bi urejale izključno uvedbo protidampinških in protisubvencijskih dajatev, ki bi bile dolgovane ob neobstoju zaveze, ki je bila med tem kršena ali umaknjena. Vendar pa glede tega iz točk od 95 do 99 zgoraj izhaja, da je po mojem mnenju Splošno sodišče v tej analizi napačno uporabilo pravo. Iz tega sledi, da ta ne more biti podlaga za ugovor nezakonnosti. Iz istih razlogov je treba zavrnilo tudi drugo trditev iz iste točke izpodbijane sodbe, ki temelji na splošni sistematiki osnovnih uredb. Tudi ta trditev temelji na analizi, ki jo je pred tem opravilo Splošno sodišče, v kateri je napačno uporabilo pravo.

112. Menim, da, kot je trdila Komisija, dovoljenje za sprejetje določb, ki so predmet ugovora nezakonnosti, spada na področje pravice, da se v uredbi o uvedbi protidampinških ali izravnalnih dajatev določijo „druga merila“, ki se nanašajo na pobiranje teh dajatev, kot je določeno v členu 14(1) osnovne protidampinške uredbe in v členu 24(1) osnovne protisubvencijske uredbe, in so razložena v sodni praksi.⁵³

113. Iz vsega zgoraj navedenega torej izhaja, da je treba četrtemu pritožbenemu razlogu Komisije in drugemu delu drugega pritožbenega razloga Sveta ugoditi in da je treba zato izpodbijano sodbo v celoti razveljaviti.

VI. Postopek na prvi stopnji

114. V skladu s členom 61, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije lahko Sodišče ob razveljavitvi odločitve Splošnega sodišča samo dokončno odloči o zadevi, če stanje postopka to dovoljuje.

⁵³ Glej glede člena 14(1) osnovne protidampinške uredbe sodbo z dne 15. marca 2018, Deichmann (C-256/16, EU:C:2018:187, točke od 57 do 60).

115. Menim, da je to v tem primeru mogoče. Iz vsega zgoraj navedenega in zlasti iz razlage člena 8(1) in (9) osnovne protidampinške uredbe ter člena 13(1) in (9) osnovne protisubvencijske uredbe, ki sem jo predlagal v točki 105 zgoraj, namreč izhaja, da je treba v nasprotju s tem, kar je odločilo Splošno sodišče, edini tožbeni razlog družbe Jiangsu na prvi stopnji, ki se je nanašal na kršitev člena 8(1), (9) in (10) ter člena 10(5) osnovne protidampinške uredbe in člena 13(1), (9) in (10) ter člena 16(5) osnovne protisubvencijske uredbe, utemeljen na ugovoru nezakonnosti, ki se je uveljavljal zoper člen 3(2)(b) Uredbe št. 1238/2013 in člen 2(2)(b) Uredbe št. 1239/2013, zavrniti.

VII. Stroški

116. Člen 184(2) Poslovnika Sodišča določa, da o stroških odloči Sodišče, če je pritožba utemeljena in Sodišče samo dokončno odloči v sporu. V skladu s členom 138(1) tega poslovnika, ki se v pritožbenem postopku uporabi na podlagi člena 184(1) tega poslovnika, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. V teh okoliščinah, ker sta Komisija in Svet predlagala naložitev stroškov družbi Jiangsu, Sodišču predlagam, naj tej družbi kot neuspeli stranki v postopku naloži plačilo stroškov, ki so Komisiji in Svetu nastali na prvi stopnji in v tem pritožbenem postopku.

VIII. Predlog

117. Glede na zgoraj navedene preudarke Sodišču predlagam, naj odloči tako:

- sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 8. julija 2020, Jiangsu Seraphim Solar System/Komisija (T-110/17, EU:T:2020:315), se razveljavi;
- pritožba, ki jo je družba Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd vložila pri Splošnem sodišču v zadevi T-110/17, se zavrne;
- družbi Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd se naloži plačilo stroškov postopka, ki so Evropski komisiji in Svetu Evropske unije nastali na prvi stopnji in v pritožbenem postopku.